

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/201/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516200817
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516200817.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Ľ. B., X.. XX.XX.XXXX, L. X. X.. XX, L., zastúpený: MADEJ & PARTNERS s.r.o., IČO: 53 035 038, so sídlom Mýtna 42, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Dohody o zrážkach zo mzdy, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05.02.2019, č.k. 15C/20/2016-223, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného sa o d m i e t a.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í vo výroku I a II tak, že sa určuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 104401025 zo dňa 14.07.2015 je neplatná.

III. Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov konania.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava V súdny poplatok vo výške 199 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie návrh žalobcu o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2015 zamietol (výrok I), určil, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 14.07.2015 je bezúročný a bez poplatkov (výrok II), priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému (výrok III) a žalovanému určil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 199 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie vo veci právne odôvodnil ustanovením § 41, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 5 a 6, § 54 ods. 2, § 551 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 1 a 4, § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“), § 1 ods. 1 a 2, § 9, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.04.2015 (ďalej len „ZoSU“), čl. 3 ods. 1 a 5, čl. 5 a 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že mal za preukázané, že strany sporu dňa 14.07.2015 uzatvorili platnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1 000 eur. Vyvodil, že splatnosť úveru bola dohodnutá v dvanástich mesačných splátkach vo výške 164 eur. Odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov

vo výške 968 eur súd prvej inštancie vyhodnotil za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že takto stanovená odplata odporuje ustanoveniu § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1 a 1a Nariadenia, nakoľko v rozhodnom období bola pre obdobný úver prípustná najvyššia celková odplata vo výške 37,58 %. Za absolútne neprimerané považoval protiplnenie takmer vo výške 100 % za poskytnutý úver v čase jedného roka. Uviedol, že z dostupných informácií je známe, že pri danom úvere bola RPMN stanovená vo výške 251,53%, preto RPMN vo výške 28 % uvedená v zmluve bola ako hodnota uvedená nesprávne a pre spotrebiteľa bola klamlivá a zavádzajúca. Súd prvej inštancie zároveň vyhodnotil, že v zmluve nie sú uvedené povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSU. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením, že úver bol žalobcovi poskytnutý v hotovosti pri podpise zmluvy, nakoľko skutočnosť, že žalovaný vystavil zmenku a žalobca si ju nechal následne preplatiť žalovaný nijako nepreukázal. Mal za to, že úver je s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b), d) a e) ZoSU bezúročný a bez poplatkov. Takéto určenie považoval za dostatočné pre ochranu žalobcu a zároveň mal za to, že neplatné čiastkové ustanovenia zmluvy nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy. Záverom vyslovil, že z dôvodu ďalšej právnej istoty žalobcu, že veriteľ v budúcnosti nebude od žalobcu požadovať žiadne ďalšie plnenia, určil, že úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o úvere, je bezúročný a bez poplatkov.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak, že žalobcovi, ktorý bol úspešný v prevažnej miere priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok, nakoľko žalobca ako spotrebiteľ je od poplatku oslobodený. Súdny poplatok vyčíslil podľa položky I písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov tak, že výrok II rozsudku zo dňa 08.09.2016 a výrok II tohto rozhodnutia spoplatnil samostatne, každý sumou 99,50 eur.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I a II podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca, odôvodňujúc ho ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že výrok II je nedostatočný vo vzťahu k uplatňovanému nároku na vyhlásenie neplatnosti celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a boli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie neplatnosti tejto zmluvy ako celku. Poukázal na to, že súd prvej inštancie považoval dojednanie o odplate za absolútne neplatné a vyhodnotil, že v zmluve nie sú uvedené podstatné náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 ZoSU. Ak sú dojednania o podstatných náležitostiach neplatné, zmluva nemôže sama o sebe existovať ako platný právny úkon. Neplatné dojednania o podstatných náležitostiach zmluvy nie je možné oddeliť od ostatnej časti zmluvy a ide o takú vadu zmluvy, ktorá je neodstrániteľná. Poukázal na to, že predmetná zmluva sa prieči právnej úprave spotrebiteľských zmlúv jednak v Občianskom zákonníku a zároveň aj právnej úprave podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvej inštancie, že sankcia neplatnosti by bola neprimerane tvrdá a spotrebiteľ by stratil výhodu splátok. Zdôraznil, že vrátil žalovanému celú istinu poskytnutého úveru, preto nie je dôvod, prečo by súd mal preferovať vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ak sú splnené podmienky pre určenie neplatnosti zmluvy. Bol presvedčený, že vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti nie je postačujúce, nakoľko odplata za poskytnutie úveru vo výške 98% ročne predstavuje významný exces z limitov stanovených právnou úpravou a možno ho považovať za civilnoprávnu úžeru. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu Prešov z 08.12.2011, sp. zn. 16Co/71/2011. Preto pokiaľ sú naplnené dôvody pre vyhlásenie neplatnosti právneho úkonu z dôvodu jeho rozporu s dobrými mravmi, resp. z dôvodu civilnoprávnej úžery, nemôže súd rezignovať na vyslovenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu a obmedziť sa len na čiastkové riešenie v podobe vyhlásenia úveru za bezúročný a bezpoplatkový. S poukazom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že určí, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný, odôvodňujúc ho ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 14.07.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1 000 eur. Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov v zmysle § 11 ods. 1 ZoSU, nemožno považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Podľa jeho názoru žalobca nesie dôkazné bremeno, aby preukázal

v čom spočíva nesprávne uvedenie RPMN. Výška RPMN bola vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 k ZoSU podľa vzorca platného ku dňu uzatvorenia zmluvy so vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve. Údaj o RPMN bol uvedený jednak na druhej strane zmluvy a jednak na samostatnej listine, s ktorou bol žalobca oboznámený. Mal za to, že si splnil svoje informačné povinnosti k zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobca potvrdil prevzatie formuláru o Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere ako aj informácie o RPMN. V zmluve o úvere žalobca vzal na vedomie, že výška RPMN bola vypočítaná v zmysle ZoSU a bola vo výške 28 %. Zároveň vzal na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý úver platnej ku dňu podpisu zmluvy o úvere bola vo výške 25,88 %. Žalobca v prípade pocitu, že podpísal nevýhodnú zmluvu, mal právo odstúpiť od zmluvy bez udania dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca však toto právo nevyužil, a teda súhlasil s obsahom zmluvy o úvere a podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Dôvodil, že Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zverejnila zoznam poplatkov, ktoré sa do RPMN nezahŕňajú. Medzi takéto poplatky boli zahrnuté okrem iných aj poplatky za expresné spracovanie úveru. S poukazom na túto skutočnosť je RPMN uvedená v zmluve správne, keďže poplatok za expresné spracovanie úveru sa do výpočtu RPMN nezahŕňa. Mal za to, že na určenie zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú nebol naplnený žiaden predpoklad, nakoľko celková RPMN bola vypočítaná správne a odplata neprevýšila zákonné maximum. Zároveň predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle ZoSU. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. K odvolaniu žalovaného podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomné vyjadrenie žalobca, v ktorom uviedol, že ho považuje za nedôvodné. Poukázal na to, že žalovaný prekročil najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 68,80% ročne a odplata za poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 28%. Je tak zrejmé, že celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov je 96,80%. Podľa údajov Ministerstva financií SR je pre zmluvy uzatvorené od 16.05.2015 do 15.08.2015 najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru len vo výške 33,82%. Žalovaný tak prekročil najvyššiu možnú odplatu o 62,98% a takúto výšku možno kvalifikovať ako civilnoprávnu úžeru. Dôvodil, že v zmluve bola nesprávne uvedená RPMN vo výške 28%, a to už len tým že dojednaný úrok v zmluve bol vo výške 68,80%. Tvrdenie žalovaného o neunesení dôkazného bremena ohľadom výšky RPMN neobstojí, nakoľko vykonal kontrolný výpočet RPMN, z ktorého vyplýva, že RPMN v tomto prípade predstavuje 251,53%, pričom tento bol prílohou žaloby. Žalovaný síce tvrdí, že poplatok za expresné spracovanie úveru podľa NBS sa do RPMN nezahráva, avšak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nebol dojednaný žiaden poplatok za expresné spracovanie úveru. Podľa jeho názoru by sa mal odvolací súd zaoberať tým, či poskytnutý úver bol len bezúročný a bezpoplatkový alebo či je zmluva neplatná ako celok. Je pritom nepochybné, že zmluva sa prieči jednak ustanoveniam Občianskeho zákonníka, jednak právnej úprave podľa ZoSU. Odplata za poskytnutie úveru vo výške 98% ročne predstavuje taký významný exces z limitov, že ho možno považovať za civilnoprávnu úžeru v zmysle § 39a Občianskeho zákonníka, a zároveň za dôvod absolútnej neplatnosti celej zmluvy o úvere. Iba za podmienky, že celý zmluvný vzťah nemožno posúdiť za neplatný, prichádza do úvahy možnosť sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Nemožno súhlasiť s argumentáciou súdu, že sankcia neplatnosti by bola pre spotrebiteľa nepríjemne tvrdá a spotrebiteľ by stratil výhodu splátok. S poukazom na uvedené mal za to, že odvolanie žalovaného je v celom rozsahu nedôvodné a v prejednávanej veci by mala byť vyslovená neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako celku.

8. K vyjadreniu žalobcu podal písomné vyjadrenie žalovaný, v ktorom uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach. Navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je podané dôvodne a odvolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

11. Podľa § 362 ods. 1 C.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

12. Podľa § 386 písm. a) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

13. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovanému bolo elektronicky doručený rozsudok súdu prvej inštancie dňa 04.03.2019 (doručenka, č.l. 241). Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie zo dňa 20.03.2019, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie elektronicky. Z potvrdenia o odoslaní podania (č.l. 263) ako aj elektronickej doručky (č.l. 264-266) vyplýva, že odvolanie žalovaného bolo elektronicky odoslané súdu prvej inštancie dňa 20.03.2019.

14. V posudzovanom prípade, keďže rozsudok súdu prvej inštancie bol žalovanému riadne doručený dňa 04.03.2019 (pondelok), zákonná 15 dňová lehota na podanie odvolania mu tak začala plynúť dňa 05.03.2019 (utorok) a posledným dňom na podanie odvolania tak bol deň 19.03.2019 (utorok). Pokiaľ žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie elektronicky dňa 20.03.2019, podal ho po uplynutí odvolacej lehoty, t.j. oneskorene.

15. Keďže tento nedostatok bráni vecnému prejednaniu odvolania žalovaného, odvolací súd I výrokom tohto rozhodnutia odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. a) C.s.p. ako oneskorene podané odmietol.

16. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

22. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

23. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

24. Podľa § 1 ods. 1 ZoSU, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa § 1 ods. 2 ZoSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

27. Podľa § 9 ods. 2 veta prvá ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 22.01.2016 domáhal určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 14.07.2015 a určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 14.07.2015. Návrhom zo dňa 22.03.2016 navrhol žalobca zmenu žalobného petitu, o ktorej súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 21.06.2016 rozhodol tak, že tento návrh na zmenu nepripustil. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 08.09.2016, sp. zn. 15C/20/2016-150 tak, že určil, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 14.07.2015 je bezúročný a bez poplatkov, určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretá medzi žalovaným a žalobcom dňa 14.07.2015 je neplatná, priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania a žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 199 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe odvolania žalovaného a žalobcu odvolací

súd rozsudkom zo dňa 20.06.2018, sp. zn. 7Co/31/2017-205 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 14.07.2015 je neplatná potvrdil a vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom bola skutočnosť, že tento rozhodol v rozpore so žalobným návrhom, ktorým sa žalobca domáhal určenia neplatnosti zmluvy o úvere. Po zrušení a vrátení veci súdu prvej inštancie nariadil vo veci dňa 05.02.2019 pojednávanie. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 05.02.2019 ako aj zo zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 05.02.2019 možno vyvodíť, že žalobca opätovne žiadal pripustenie zmeny návrhu tak, ako to navrhoval pri ústnom prednese po otvorení pojednávania dňa 21.06.2016, t.j. že žiadal aby súd určil neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere eventuálne aby súd vyslovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov. O predmetnom návrhu na pripustenie zmeny návrhu súd prvej inštancie nerozhodol a na predmetnom pojednávaní rozhodol napadnutým rozsudkom.

29. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ uzatvoril so žalovaným ako dodávateľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (č.l. 16-19). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške 1 000 eur. Žalobca sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ktorá predstavovala sumu 280 eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 68,80 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 688 eur. Žalobca sa tak podľa zmluvy zaviazal zaplatiť žalovanému celkovú čiastku 1 968 eur, a to do 14.07.2016, pokiaľ by nebolo dohodnuté inak. V zmysle Splátkového kalendára k zmluve č. XXXXXXXXXX (č.l. 20) žalobca mal splatiť svoj dlh v dvanástich mesačných splátkach, každá vo výške 164 eur.

30. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie mal vysloviť neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti nie je dostatočné, odvolací súd ako prvoradá uvádza, že v zmysle žalobného návrhu žalobcu zo dňa 22.03.2016 žiadal žalobca určenie neplatnosti zmluvy o úvere. Jeho návrh na zmenu, resp. rozšírenie žalobného petitu o eventuálny petit, t.j. určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nebol súdom prvej inštancie pripustený (Zápisnica o pojednávaní zo dňa 21.06.2016 (č.l. 91)). Súd prvej inštancie tak mal konať aj naďalej len o návrhu na určenie neplatnosti úverovej zmluvy, keďže súd je zásadne viazaný žalobným návrhom, a preto v zásade môže rozhodovať len o tomto návrhu. Žalobca následne v spore na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 05.02.2019 vyjadril opätovne záujem, aby súd vyslovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.07.2015 je neplatná, eventuálne vyslovil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov (Zápisnica z pojednávania zo dňa 05.02.2019, č.l. 221)). Súd prvej inštancie na predmetnom pojednávaní podľa názoru odvolacieho súdu si dostatočne neozrejnil, že daný prejav žalobcu možno považovať za návrh na zmenu žalobného petitu. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom tak, akoby tento návrh žalobcu na zmenu žalobného petitu pripustil. Odvolací súd tak má za to, že súd prvej inštancie nerozhodol tak ako to stanovuje ustanovenie § 142 ods. 1 C.s.p., keď nevyslovil, či zmenu žalobného pripúšťa alebo nepripúšťa. V odôvodnení tiež absentuje prípadné odôvodnenie takéhoto absentujúceho výroku, ktoré by mohlo viesť k záveru, že rozhodnuté bolo. Odvolací súd napriek zistenému procesnému nedostatku, t.j. nerozhodnutie o pripustení zmeny - rozšírenia žalobného petitu, má za to, že postupom súdu prvej inštancie, ktorým rozhodoval v zmysle zmeneného návrhu žalobcu, ktorým rozšíril svoj návrh o eventuálny návrh na určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, nedošlo k odňatiu práva žalobcu konať pred súdom a žalobcovi nebola znemožnená realizácia jeho práv v takej intenzite, ktorá by odôvodňovala záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Pri posudzovaní uvedeného procesného pochybenia súdu prvej inštancie odvolací súd vzhliadol, na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie už bola raz zrušené odvolacím súdom a vec bola v rozsahu zrušenia vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

31. V prípade žalobcovho návrhu na zmenu žalobného návrhu sa podľa názoru odvolacieho súdu jednalo o návrh s tzv. eventuálnym petitom, kde sa žalobca primárne domáhal, aby súd vyhovel jeho prvej požiadavke a až pre prípad, že primárnemu petitu súd nevyhoví, aby vyhovel jeho ďalšej požiadavke. Eventuálny petit je žalobný návrh, ktorý žalobca formuluje popri inom (primárnom) žalobnom návrhu. Žalobca žiadal rozhodnúť o eventuálnom petite iba pre prípad (in eventum), ak súd primárny petit zamietne. Ak súd primárnemu petitu vyhovie, o eventuálnom petite nerozhoduje. V hmotnoprávnej rovine zodpovedá eventuálny petit situácii, keď eventuálny nárok vznikne, ak nie je možné uspokojiť primárny nárok, alebo ak primárny nárok vôbec nevznikol. Žalobca si pritom nie je istý, či existuje taká právna skutočnosť, ktorá uspokojenie alebo existenciu primárneho nároku vylučuje. Prípadne žalobca očakáva,

že takáto právna skutočnosť vznikne v priebehu sporu. Nie je ani vylúčené, že žalobca nevie vyhodnotiť dôkaznú situáciu a nie je si istý, či súd vyhodnotí primárny nárok ako dôvodný. V prípade eventuálneho petitu, pokiaľ súd vyhovie prvému petitu, o druhom sa už nerozhoduje, ak však rozhodne v zmysle druhého petitu, prvý petit je potrebné zamietnuť (Civilný sporový poriadok, Komentár, 1. vydanie, 2017, G. E. H. Š., J. a kol, Nakladatelství C. H. Beck). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na to, že i procesnoprávna teória pripúšťa, že o eventuálnom petite je možné rozhodovať potom, čo je zistená a preukázaná nemožnosť plnenia nároku uvedeného v primárnom petite, ale taktiež jeho nedôvodnosť. Nie je tak vylúčené, aby eventuálny žalobný návrh bol uplatnený pre prípad, že sa pôvodný, primárny žalobný návrh ukáže ako nedôvodný (Usnesení Nejvyššího soudu České republiky zo dňa 27.11.2019, sp. zn. 11/27/2019). Žalobca tak v konkrétnom prípade žiadal rozhodnúť primárne o tom, že je zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná a iba pre prípad, ak tento návrh súd zamietne, žiadal aby súd určil, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková. V danom prípade jeden petit vylučuje druhý, pretože pokiaľ by súd vyhodnotil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná, neprichádza do úvahy už určovací žaloba o tom, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Nie je totiž možné určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov bez existencie platne uzatvorenej úverovej zmluvy, nakoľko už nejde o poskytnutie úveru na základe zmluvy. Strany si v danom prípade sú povinné vrátiť navzájom poskytnuté plnenia, a to titulom bezdôvodného obohatenia. Petit o určení neplatnosti zmluvy o úvere tak vylučuje petit o určení, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov.

32. Odvolací súd ďalej konštatuje, že odvolateľ podal svoje odvolanie voči výrokom I a II rozsudku súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného, pričom sa musí vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním. Ujma môže mať podobu formálnu, ktorá sa navonok prejavuje v odlišnosti napádaného výroku rozhodnutia od posledného návrhu sporovej strany vo veci samej v jej neprospech. Formálna ujma môže vzniknúť vtedy, ak nebolo žalobe alebo návrhu vyhovie čí len sčasti, ak súd prekročil žalobný návrh alebo prisúdil niečo iné, než čoho sa strana domáhala. Rozhodujúcim meradlom pri posudzovaní, či sa rozhodlo v neprospech žalobcu, bude porovnanie petitu posledného procesného úkonu urobeného žalobcom v priebehu konania na súde prvej inštancie, s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Navzájom sa porovnáva ich obsah a rozsah v tom zmysle, či výrok rozhodnutia znevýhodňuje žalobcu. Rozhodnutie vo veci samej je vydané v neprospech žalobcu, ak nebolo návrhu žalobcu vyhovie úplne alebo sčasti; znamená to, že súd zamietol žalobu v celom rozsahu alebo sčasti, súd prekročil návrh žalobcu a prisúdil mu viac, než čoho sa domáhal alebo súd prisúdil žalobcovi niečo iné, než čoho sa domáhal. Na to, aby bolo rozhodnutie vydané v neprospech strany, stačí, ak bola strane spôsobená aj len nepatrná ujma na jej právach. Táto ujma však musí objektívne existovať. Nestačí len subjektívne presvedčenie strany, že jej bola spôsobená ujma. Ujma objektívne existuje vtedy, ak sa môže zlepšiť postavenie strany, t. j. ak sa môže dosiahnuť náprava tejto ujmy, ak aj nie v plnom rozsahu, tak hoci aj len čiastočne, a to zmenou alebo zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom (Civilný sporový poriadok, Komentár, 1. vydanie, 2017, doc. E. H. Š., PhD. a kol, Nakladatelství C. H. Beck).

33. Podľa názoru odvolacieho súdu výrokom súdu prvej inštancie nebolo vyhovie žalobcovmu návrhu v plnom rozsahu, nakoľko tento žiadal primárne určenie neplatnosti zmluvy a len pre prípad, že by mu súd nevyhovelo žiadal určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Súd prvej inštancie tak rozhodol v neprospech žalobcu, keďže nerozhodol v súlade s jeho primárnou požiadavkou a zamietol jeho návrh na určenie neplatnosti úverovej zmluvy. Druhým výrokom napadnutého rozhodnutia bolo síce rozhodnuté v prospech žalobcu, avšak ani toto nie je dôvod na to, aby odvolací súd odvolanie žalobcu sčasti odmietol z dôvodu podľa ustanovenia § 386 písm. b) C.s.p.. Je to z dôvodu, že sa v posudzovanom prípade jedná práve o eventuálny petit, pri ktorom primárne žiadal žalobca určenie neplatnosti a až následne bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom tieto dva výroky by v prípade zmeny rozhodnutia nemohli obstáť popri sebe, nakoľko sa vzájomne vylučujú. Nakoľko v zmysle uvedeného nebol daný dôvod pre odmietnutie odvolania žalobcu, odvolací súd pristúpil k jeho vecnému prejednaniu.

34. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový

stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

35. Tak ako súd prvej inštancie, rovnako aj odvolací súd má za preukázané, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenou dňa 14.07.2015, je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle čl. 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 1 000 eur a žalobca sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo predstavuje sumu 968 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1 968 eur. V zmysle čl. 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 280 eur, čo predstavuje v zmysle zmluvy ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28% a v súlade s čl. 3 zmluvy bol úrok dohodnutý vo výške 68,80% ročne z poskytnutého úveru, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 686 eur. Žalobca sa tak zaviazal zaplatiť žalovanému celkovú čiastku 1 968 eur do 14.07.2016. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že v zmysle splátkového kalendára, ktorý bol žalobcovi predložený pri podpise zmluvy, mal žalobca dohodnutý úver splatiť v 12-tich mesačných splátkach vo výške 164 eur, počnúc 25.07.2015 a končiac 25.06.2016. Odvolací súd sa zároveň stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov sa vypočíta ako súčet všetkých plnení, ktoré má spotrebiteľ pri riadnom splácaní veriteľovi zaplatiť a vyjadruje výšku protiplnenia za poskytnutý úver. Celková odplata za poskytnutý úver tak v danom prípade predstavuje 96,80 %, nakoľko v súlade s ustanovením § 1 ods. 1 Nariadenia odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria aj úroky, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Najvyššie prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 1. štvrtrok roku 2015 (t.j. pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.05.2015 do 15.8.2015) bola v súlade s § 1a ods. 1 Nariadenia vo výške 37,58 %. Odplata pri poskytnutí finančných prostriedkov v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola tak dohodnutá vo výške 96,80 % ročne, čo je zjavne v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odvolací súd sa tak stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že takto stanovená odplata je neplatná v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko je v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

36. V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne právne vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď ju neposúdil celú ako absolútne neplatnú, odvolací súd poukazuje na odbornú literatúru, ktorá uvádza, že porušením ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a ustanovení nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. bude založená absolútna neplatnosť právnych úkonov ako celku, pričom súčasne môže dôjsť aj k založeniu osobitného dôvodu neplatnosti právneho úkonu podľa § 39a Občianskeho zákonníka, ak sa veriteľ dopustí konania, ktoré naplní popri hrubom nepomere aj subjektívne znaky skutkovej podstaty civilnoprávnej úžery (Civilný sporový poriadok, Komentár, 1. vydanie, 2017, doc. E.. H. Š., J.. a kol, Nakladateľství C. H. Beck). Zároveň odvolací súd poukazuje na Rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave, sp. zn. 16 ICM 944/2010, z 23. augusta 2011, v ktorom Krajský súd skonštatoval, že úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahnúť na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok.

37. Odvolací súd má za to, že nakoľko odplata dohodnutá v zmluve o úvere je neplatnou pre rozpor so zákonom, je zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná ako celok. Jedná sa v prípade odplaty o esenciálnu náležitosť úverovej zmluvy a podľa názoru odvolacieho súdu aj vzhľadom na povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemožno túto dohodu o odplate oddeliť od ostatného obsahu zmluvy. Nemožno teda v danom prípade aplikovať ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka, a teda ponechať ostatné

ustanovenia zmluvy platné, pretože z povahy tohto právneho úkonu a z jeho obsahu nevyplýva, že túto časť možno oddeliť od ostatného obsahu.

38. Odvolací súd tak dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, keď súd prvej inštancie nesprávne právne vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako platný právny úkon. Na základe uvedeného odvolací súd pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej vo výroku I, II podľa ust. § 388 C.s.p. tak, že určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2015 je neplatná.

39. S poukazom na bod 30. odôvodnenia tohto rozhodnutia, odvolací súd nepristúpil k rozhodovaniu o eventuálnom návrhu žalobcu o určení, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková, nakoľko v prípade eventuálne navrhnutého petitu, pokiaľ súd vyhovie prvému petitu, o druhom sa už nerozhoduje.

40. O trovách konania t.j. prvoinštančného konania aj odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru je úspechu vo veci) v spojení s § 262 ods. 1, 2 C.s.p. (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) a § 396 ods. 1, 2 C.s.p.. Vychádzajúc z toho, že žalobca mal v konaní plný úspech odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

41. Zároveň odvolací súd vychádzajúc z toho, že rozsudkom Okresný súd Bratislava V zo dňa 08.09.2016 č.k. 15C/20/2016-150 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.06.2018 č.k. 7Co/31/2017-205 určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 14.07.2015 je neplatná a odvolací súd v odvolacom konaní zmenil výroku I a II rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05.02.2019 č.k. 15C/20/2017-233 tak, že určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2015 je neplatná, rozhodol o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok. Vzhľadom na to, že podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch (v znení účinnom v čase podania žaloby) bol žalobca od poplatku oslobodený, preto uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok žalovanému, a to podľa položky I písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov celkom vo výške 199 eur (2 x 99,50 eur), a to na účet Okresného súdu Bratislava V.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).